

Ludwig Wittgenstein: 4.115 Vše, co se vůbec,
dá myslet, lze myslet jasně.
(*Tractatus logico-philosophicus*)

I

Procedurální směrnice a její minimální standardy

Dalibor Jílek

1. CO JE MOŽNÉ OČEKÁVAT

Příspěvek nehledí dál než k vysvětlení toho, za co by se daly pokládat minimální standardy společného evropského azylového systému, které působí jako jeden z koherentních nosníků normativní struktury jmenovaného systému. Výraz 'standard' je v českém právním názvosloví spíše spojen s jiným významovým porozuměním, než s tím, jenž předurčují sekundární akty 'evropského' práva. Výraz je právní i mezinárodněprávní teorií i praxí běžně používán, avšak bez významového usazení v různých normativních kontextech. Chybí mu navyklost jazykového úzu. Příspěvek podporuje přijetí výrazu do právního slovníku, a to nejméně v kontextu společného evropského azylového systému, proto mu poskytuje vlastní osobité porozumění. Minimální standard v příspěvku označuje instrumentální a substantivní normativní jednotku, jíž charakterizuje pružnost a otevřenost. Jde o zajisté individuální významové určení, jež zapadá do lingvistické struktury společného evropského azylového systému. Tam je přece výraz běžně používán, tam se také objevuje jazykový úzus uprostřed společného evropského azylového systému.

Výraz 'standard' se ocitá ve společném evropském azylovém systému ve dvoučlenném nedělitelném řetězci se slovem 'minimální'. Proto druhá část a také rovina příspěvku načrtává skicu odpovědi na to, co utváří minimální úroveň standardu. Příspěvek se na tomto místě uchyluje k exemplárnímu